

میزان تطبیق پذیری اصول معماری پست مدرن و اصول معماری اسلامی ایران

سمیه آذریان*

۱- گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

چکیده

با نگاهی به معماری معاصر و دوره اسلامی ایران و نسل‌های مختلف چنین به نظر می‌رسد که نمونه‌های برتری وجود دارد که می‌توان آنها را بر اساس نوع مولفه‌های نقد معماری به جریانی ویژه در معماری ایران و مستقل از رویکردهای معماری وابسته به غرب دانست. پژوهش حاضر با عنوان «میزان تطبیق پذیری اصول معماری پست مدرن و اصول معماری اسلامی ایران» با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و با تکیه بر مطالعات اسنادی به بررسی موضوع فوق می‌پردازد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که طراحی، معماری و به طور کلی هنر پست مدرن (همانند سایر شاخه‌های فرهنگی پست مدرن) دارای آنچنان پیچیدگی‌هایی است که تا به امروز ملاک‌های صحیحی برای شناسایی، تفکیک و طبقه‌بندی آثار پست مدرن از آثار مدرن و دوره اسلامی وجود ندارد. از این رو با توجه به روند تغییرات معماری اسلامی-ایرانی در طول عصار مختلف و نظر به شکل جدید آن در دوره حاضر، معماری اصیل اسلامی-ایرانی با معماری رایج پست مدرن مورد مقایسه قرار می‌گیرد. **واژگان کلیدی:** معماری پست مدرن، تطبیق پذیری، معماری اسلامی.

۱. مقدمه

معماری بیانی بصری از ایده‌ها به دست می‌دهد. ایده‌هایی که چیزی را برای بشر معنادار می‌کنند، چرا که به واقعیت سامان می‌بخشند. معماری به عنوان یک هنر اصیل نمایانگر فرهنگ و تمدن هر قوم و ملتی می‌باشد. بنابراین جهت فهم کامل بشریت و عقاید وی اعم از اینکه در گذشته باشد یا حال، به نوعی نیازمند بررسی معماری آنها می‌باشیم. در اهمیت معماری و فواید و کارایی آن شکی وجود ندارد (اصغری و شفیعی، ۱۳۹۰: ۵۰). واژه پست مدرن، بیانگر یک تعریف سیستماتیک و نظام مند یا فلسفه‌ای جامع و فراگیر نیست، بلکه به دریافت‌ها، تشخیص‌ها، شناخت‌ها و تعبیر و برداشت‌های متفاوت و متنوع از هنر و فرهنگ رایج و ترسیم‌نمایی از کثرت پدیده‌های مرتبط به هم دلالت دارد. به هر حال با تمام عدم توافق‌ها بر سر این‌اژه، همگی این واقعیت را پذیرفته‌اند که پدیده‌ای تازه، به هر نامی که خوانده شود، بر هنر پس از دهه ۱۹۵۰، سایه انداخت. پست مدرنیسم عرصه هنری، فرهنگی و فلسفی مشخصی نبوده و زیباشناسی معینی ندارد. بلکه نوعی گسست از سنت‌های پیشین و بازاندیشی برای یافتن راه‌های تازه و پایان دادن به سیطره مدرنیسم بوده است (موسویان، ۱۳۹۴: ۶۰). با وجود بی‌شمار کتاب و مقاله‌ای که در زمینه «پست مدرنیته» و «پست مدرنیسم»، نگارش یافته‌اند، یک تعریف جامع و متفق‌از این اصطلاح وجود ندارد شاید مهم‌ترین ویژگی پست مدرن که اجماع عمومی بر آن وجود دارد، مرزهای نامشخص، فضای مبهم و ابهام موجود در آن است (امرای، ۱۳۹۰: ۶۶).

*Corresponding author: توضیحات مربوط به نویسنده اول
Email: